

Domslut

1. Artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning ska tolkas så, att det är möjligt att anse att en oregistrerad formgivning rimligen kunde ha blivit känd vid normal yrkesmässig verksamhet i kretsar inom den berörda sektorn inom Europeiska unionen, eftersom utbildningar av denna formgivning hade distribuerats till näringsidkare som är verksamma inom denna sektor. Det ankommer på domstolen för gemenskapsformgivning att bedöma om så är fallet mot bakgrund av omständigheterna i det vid denna domstol anhängiga målet.
2. Artikel 7.1 första meningen i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att det är möjligt att anse att en oregistrerad formgivning, trots att den gjorts tillgänglig för tredje man utan någon uttalad eller tyst överenskommelse om konfidentialitet, inte rimligen kunde ha blivit känd vid normal yrkesmässig verksamhet i kretsar inom den berörda sektorn inom Europeiska unionen, eftersom den enbart gjorts tillgänglig för ett enda företag inom denna sektor eller enbart presenterats i ett företags utställningslokaler utanför unionen. Det ankommer på domstolen för gemenskapsformgivning att bedöma om så är fallet mot bakgrund av omständigheterna i det vid denna domstol anhängiga målet.
3. Artikel 19.2 första stycket i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att innehavaren av en skyddad gemenskapsformgivning har bevisbördan för att den bestridda användningen är ett resultat av att denna formgivning efterbildats. Om domstolen för gemenskapsformgivning konstaterar att det förhållandet att denne innehavare har bevisbördan medför att det blir omöjligt eller orimligt svårt för innehavaren att fullgöra denna bevisbörda, är nämnda domstol emellertid enligt effektivitetsprincipen skyldig att använda sig av samliga processledningsåtgärder som står till dess förfogande enligt nationell rätt för att överbrygga denna svårighet, och därvid i förekommande fall tillämpa bestämmelser i inhemsk rätt som föreskriver en fördelning av bevisbördan eller bevislättnader.
4. Sådana invändningar om preskription och preklusion som kan framställas mot en talan som väckts med stöd av artiklarna 19.2 och 89.1 a i förordning nr 6/2002 omfattas av nationell rätt, vilken ska tillämpas med iakttagande av principerna om likvärdighet och effektivitet.
5. Artikel 89.1 d i förordning nr 6/2002 ska tolkas så, att yrkande om förverkande av intrångsgörande produkter omfattas av lagstiftningen, inklusive den internationella privaträtten, i den medlemsstat där de handlingar begicks som utgjorde intrång eller fara för intrång. Yrkande om ersättning för den skada som vållats på grund av intrångsgörarens verksamhet och yrkande om informationsföreläggande angående denna verksamhet för utredning av skadan omfattas enligt artikel 88.2 i denna förordning av lagstiftningen i det land där domstolen för gemenskapsformgivning är belägen, inklusive den internationella privaträtten.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 6 februari 2014 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Central Administrativo Norte — Portugal) — IPTM-Instituto Português e dos Transportes Marítimos mot Navileme-Consultadoria Náutica, Lda, Nautizende — Consultadoria Náutica, Lda

(Mål C-509/12) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artiklarna 52 FEUF och 56 FEUF — Frihet att tillhandahålla tjänster — Utfärdande av behörighetsbevis för förande av fritidsbåt — Krav på bosättning i det land som utfärdar behörighetsbeviset — Inskränkning för de personer som inte är bosatta i landet — Upprätthållande av sjösäkerheten — Allmän ordning)

(2014/C 93/20)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Central Administrativo Norte

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: IPTM-Instituto Português e dos Transportes Marítimos

Motpart: Navileme-Consultadoria Náutica, Lda, Nautizende — Consultadoria Náutica, Lda

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunal Central Administrativo Norte — Portugal — Tolkning av artiklarna 18, 20, 45, 52 och 62 FEUF — Diskriminering på grund av nationalitet — Fri rörlighet för personer och frihet att tillhandahålla tjänster — Inskränkningar — Bestämmelse i vilken det uppställs ett krav på bosättning i landet för utfärdande av behörighetsbevis för förande av fritidsbåt

Domslut

Artiklarna 52 FEUF och 56 FEUF ska tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning, såsom den som är fråga i det nationella målet, som föreskriver att de unionsmedborgare som vill erhålla behörighetsbevis för förande av fritidsbåt utfärdat av den berörda medlemsstaten ska vara bosatta i landet.

⁽¹⁾ EUT C 32, 2.2.2013

⁽¹⁾ EUT C 32, 2.2.2013.